

Србија, као што вам је познато, не припада Свету. Свет се пише великим словом зато што је Свет, за оне који верују да он постоји као засебан ентитет од којег смо одвојени нашим смртништвом, мисао слична појму Бога – а не некаква обична и једна од многих планета коју називамо Земљом. И Бог и Свет су по форми различита, у суштини слична а у оној крајњој инстанци опет сасвим међусобно супротстављена „правца“ мишљења којима прибегавају они људи који имају потребу да верују да би на свету, или пак у том Свету, морала постојати каква промисао, виша од нама докучове и свакако праведна, нама неразумљивом божанском правдом, и која поставља ствари на своје место – при чему не може да погреша.

Свет као божански појам у Срба, и који се пише великим словом, уведен је оног часа када се некаква организација у виду групе држава досетила, играјући се Бога, да Србију из тог света илити Света избаци.

Свет као божански појам у Срба, и који се пише великим словом, уведен је оног часа када се некаква организација у виду групе држава досетила, играјући се Бога, да Србију из тог света илити Света избаци.

Од тада, драги читаоци, ви живите у чудном уверењу да постоји Србија с једне и Свет с друге стране, те вам се чини да ви, као лица која живе у Србији, немате никакве везе с овим Светом који вам често помињу разни људи, на телевизији. О Свету (чији, не заборавимо, нисте део) причају вам свакојаке бајке и ви их читате у својој српској, дакле не-светској штампи, слушате на телевизији и радију, и што вам више причају – вама се тај Свет чини даљим, мање доступним, за вас затвореним, мислите да га нисте достојни, и живите у уверењу да Тамо важе некаква друга правила у свему, па чак и када је у питању физика са својим законима.

То, нажалост, није истина. Кажем нажалост због тога што, ма колико се ви, драги грађани Србије опирали законима физике где каже да се песак у оном пешчанику

Е па срећна вам, несрећници, Нова година

Пише: Ана Радмиловић

недеља, 26 децембар 2010 13:58

никако неће да пење нагоре, него ће увек да цури надоле, и она досадна гравитација и све то што вас онемогућава да лепо останете у овом сада тренутку и никако не уђете у ову, неумитну као смрт, Нову годину – примораће вас да следеће године, као роб тих закона физике и сужањ гравитације, гледате следеће ствари:

Све веће сиромаштво ваших суграђана. Све бруталнију и беспштеднију отимачину око останка/доласка те бивања на власти. Све језивије приче о томе шта се дешавало на оном проклетом Косову, и ко је био у праву – а ви га нисте слушали, јер сте слушали оне друге који су неговали вашу илузију да постоји онај Свет са почетка приче, као појам, као мисао, као Рај из којег сте избачени јер сте криви за већ нешто.

Има већ пар година да не верујете ни у шта од свих тих прича, обећања, оправдања, сваљивања некакве античке кривице на вашу душу, окајавање, катарзе... сад видите једну равнодушност, добијате жељу чак и за новим ратом... осећате ту беду око себе, досаду, немаштину, тај јад као некакав усуд од којег бежања нема... свеједно вам је, мислите, каква ће бити сад па та 2011. година. Мислите – горе не може, и баш вас брига.

Грешите.

Она досадна физика каже да по дефиницији не постоји крај, што ће рећи да нема коначности (само сте ви и ваши мали животи коначни, уколико се не уздате у Бога, реинкарнацију или већ нешто – а не надате се оном „ничему“ што би неко могао да схвати и као Рај након свега оног „нечега“ што је видео); и дакле, та физика каже – увек може да буде горе. Нема дна које је коначно дно, него увек има још дубље дно и не дајте да вас заварају оптимисти који вам, прерушени у песимисте, понављају како „од овог дна нема горег“ или „ово је крај“.

Е па срећна вам, несрећници, Нова година

Пише: Ана Радмиловић
недеља, 26 децембар 2010 13:58

Нова ће вам, дакле, година донети још мања примања, уколико уопште имате икаква примања, донеће вам више криминала по улицама ваших градова и морбиднија убиства по сокацима ваших села, бићете незадовољнији, безизлазнији, ако сте неке од, до сада вам познатих, политичара и веровали – више нећете

Није крај.

У томе и јесте ваш највећи проблем, драги читаоци, што краја нема. Нема га у дефиницији. Не постоји.

Нова ће вам, дакле, година донети још мања примања, уколико уопште имате икаква примања, донеће вам више криминала по улицама ваших градова и морбиднија убиства по сокацима ваших села, бићете незадовољнији, безизлазнији, ако сте неке од, до сада вам познатих, политичара и веровали – више нећете, уколико се не одлучите да покушате са уписивањем у какву странку у блесавој нади да ћете тако средити макар делић својих несрећених јер бедних живота, после чега ћете се наново разочарати – јер места су одавно заузета, нема се времена и нема се пара за неког попут вас, некаквиг тамо Н.Н грађанина, ви сте „нико и ништа“ како је рекао Орвел, али не у „Паризу и Лондону“ него сте нико и ништа у Србији. Ако нисте превише матори, бежите! Ако јесте, нек вам је бог на помоћи.

Власт вас више неће забављати својим блесавим перформансима у жељи да вас анимира и нико вам више неће ништа нудити. Закони ће бити све гори, контрола све теже подношљива, плашићете се да причате телефоном и преко интернета, по три пута ћете закључавати врата својих станова (а бог вам је сведок, нико нема ништа ни да вам украде), плашићете се да вас не ухвате с цигаретом у тоалету фирме за коју радите, уколико уопште радите, плашићете се да вас нека будала не

пријави ако пушите у службеном ауту, бојаћете се и комшија и колега и случајних пролазника а представници власти драће се на вас са ТВ екрана.

Све су то знаци њихове панике, крај се ближи, филм сте већ гледали али немојте да вас то теши. Сетите се краја филма. Хистерија са добром логистиком и лудим народом који

је лупао у шерпе јесте отерала оне којих се сада с носталгијом сећате. И дошли су неупоредиво гори.

Када сте схватили да су ови неупоредиво гори, први пут сте опсовали ону гравитацију и то време које неумитно као смрт иде ка новим а не враћа се у старе године. Када су вас демократе на председничким изборима уочи самопроглашења независног Косова плашили „страшним деведесетим“ гласали сте, природно, за радикале. Неко за инат јер су му се демократе увелико смучиле а неко јер се заиста понадао да ће казаљке на сатовима почети да се окрећу у супротном смеру уколико се у јутро након изборне недеље пробуде – а председник Србије тада радикал Тома Николић.

А онда сте поново гласали за једну, а добили неку другу владу. Време, с новом или старом или неком поново бизарно склепаном владом иде па иде тамо где је кренуло, а ви сте све мање заинтересовани, нисте чак ни љути, стиже нова година, не купујете поклоне, немате пара, није вам ни до чега, а шта бисте и славили?

Можда поново буду избори. Бићете, кратко али ћете ипак бити, поново у центру пажње. Сви ће вам се обраћати, водиће своје циркуске шатре и забављати вас по вашим градовима и селима, делиће се поклони, певаће вам бесплатно разне певачице

Ипак, радујте се.

Можда поново буду избори. Бићете, кратко али ћете ипак бити, поново у центру пажње. Сви ће вам се обраћати, водиће своје циркуске шатре и забављати вас по вашим градовима и селима, делиће се поклони, певаће вам бесплатно разне певачице, рецитоваће вам глумци, улизивати вам се посланици, све ће бити као прошли пут – само мало краће, мало жешће и мало теже за сварити, јер овај пут то више неће бити борба само за власт (чуј, само) него борба за живот. Ако екипа с власти не успе да победи, покраде, плати, уради шта уме и не уме само да на власти и остане – она више неће моћи да се врати у некакву опозицију. Дobar ће део морати да бежи из земље, неки ће за пример позавршавати у затворима а добар ће се део, како то већ бива, приклонити новим победницима.

Е па срећна вам, несрећници, Нова година

Пише: Ана Радмиловић
недеља, 26 децембар 2010 13:58

Срећна вам дакле Нова година, нек вам је Бог на помоћи и радујте се – ако буде избора биће забаве с пролећа. Летеће балони и играће мечке, све ће изгледати као једна велика светковина а политичари ће, пијани као што им и приличи о Дионизијама, обећавати и шта може и шта не може, па чак и то да се време враћа уназад.

Нећете их, истина, као оне старе глумце путујућих позоришта, моћи баш гађати парадајзом јер ови глумци имају озбиљна обезбеђења, али ћете бар моћи мало да се забавите као о каквом поклоњеном празнику.

Опустите се и уживајте. И лепо се проведите.